

улицытъ чи азъ имамъ . . , безъ да имамъ.

Стрѣлю.

Ималъ си или не, чи какво ми е мене?
Все равно.

Грабчо, като дига ржка да му завърне
една плесница.

Я виждь го, размышленія ми прави чидѣкътъ! — Щѣ ти кажа азъ тебѣ, обѣсночко, като ти хлещна една . . . та затънтатъ ушитѣ ти. Вънъ отъ къщи, ти казахъ, още тука ли си?

Стрѣлю.

Добрѣ! азъ си отивамъ.

Грабчо.

Чакай; да не бы да ми си зелъ нѣщо?

Стрѣлю.

Какво да ти зема?

Грабчо.

Ела тука, приближися да видя. Да видя въ ржцѣтъ ти.

Стрѣлю.

Ето ги.

Грабчо.

Да видя и другадѣ.

Стрѣлю.

Другадѣ?

Грабчо.

Да.

Стрѣлю.

Виждь.